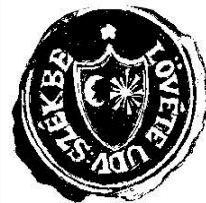

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXIII. évfolyam, 9. szám

Ára : 1 lej

2022. SZEPTEMBER

Aranyosi Ervin
Üzen az Ősz

Üzen az Ősz: - Nyugodj le végre!
Minek a lázas rohanás?

Ülj le egy padra, nézz fel az égre,
érintsen meg bűvös varázs.

Ne rohanj el az élet mellett,
engedd a szépet hatni rád.

Akik megállnak, szépre lelnek,
azokkal megáll a világ.

Mikor lassulsz lecsendesülve,
a lelked is életre kel.

Nem erőlködsz nekifeszülve,
a lét értelmét éred el!

Hagyod, hogy vigyen áramlása,
s eljuttat céljaid felé.

Segít a szíved dobbanása,
s vágyad az utat meglelé.

Nem is kell megkeresni módját,
csak csendben, várni, hogy legyen.
Nem kell "harccal legyőzni Tróját",
s átmászni minden gond-hegyen.

Nem kell balgán sikerre törni,
harcban legyőzni másokat.

Elég egy székben hátradőlni,
s teremni hagyni álmokat.

Szebbet teremthetsz szeretettel,
lélekből kapva az erőt.

Szebb világot alkot az ember,
békéset, s tisztán élhető.

Nem hajt tatár, anyagi érdek,
szíved csak szépre éhezik.

Érzéseid vonzzák a szépet,
amely úgyis megérkezik.

Engedj el végre minden görcsöt,
s hagyd, hogy a csónakod vigyen.

A pillanat, ha lazán töltöd,
úrrá lesz minden irigyen.

Álmodj nagyot, álmodj merészet,
s figyeld, a gondolat terem!

Valóra váltja az egészset,
neked adva a végtelent.

Üzen az Ősz: - Nyugodj le végre!
Engedd csak szállni az időt!

Ülj le egy padra, nézz fel az égre,
figyeld a vágyad, s hagyd hatni őt!

Visszapillantó

Hát igen, habár nem tartom magamat olyan legyintős, leintős természetűnek, mégis, hogyha valaki ezt előre beharangozza, hogy ennyire összegabalyodik a világ, lehet, hogy megkérdőjeleztem volna én is szavahihetőségét. Na de azt is tudjuk, hogy a világ is olyan, mint a malomkerék, annak függvényében, hogy mit öröl, hol könnyen, csendesen, hol pedig erőlködve, zajosabban működik, sokszor már-már úgy érezzük, szétesik, de aztán újból visszatér a régi, megszokott, nyugodt hangja, és ekkor felszusszanhatunk.

Igen, a megpróbáltatások sorozata után az ember is hamar rádöbben, hogy jó lesz egy kicsit visszább venni a dolgokat, és mintha már nem lennénk akkora hősök, olyan legyintősek, mintha már nem tudnánk mindent jobban, mint más, és talán még véleményt is kérünk azoktól, akikre addig rá sem hederítettünk. Milyen jóleső érzés, amikor a sötét felhőket áttöri a melengető napsugár, amely feledtetni tudja a viharos, borús időket, és ilyenkor csak a szépre emlékezünk.

Én is elgondolkodtam a szeptemberi hónap első napjairól, először a 2003-ban születettek próbáltak napsugarat varázsolni szülőfalujuk egére, amikor a hagyományainkhoz híven szüreti bálba hívták a falu apraját és nagyját. Ahogyan mondani szokás, kicsike a bors, de erős, összefogtak, és, ha nem is voltak olyan sokan, felémelt fejjel vonulhattak végig a falun szüleik, nagyszüleik és az egész falu örömére.

Aztán lehet, hogy hétfőn hajnalban még szólt a zene a szüreti bálban, de egy más rétegnek, gyerekeknek, nevelőknek, szülőknek, nagyszülőknek talán nem is kellett csergőóra, hiszen ezen a napon a kicsi gyermekszívek jobban csilingeltek az ébresztőóránál, és örömmel volt látni, ahogyan mindenki a templom felé igyekszik. Milyen felémelő érzés volt nézni a kórusból, ahogyan megtelnek a padok zsúfolásig, és mintha harcba készülnének a gyerekek, mindenki hátán ott volt az iskolás táská. Igen, a templomban kezdődött az iskolai

KÖSZÖNET

A tűzkárosultak és családjaik köszönetet mondanak: az önkéntes és hivatásos tűzoltóknak, a tűzoltásban és a romok eltakarításában segítkező jóakarátú embereknek, az újjáépítésben segítkezőknek, a közbirtokosságnak, a helyi- és megyei tanácsnak és mindazoknak, akik anyagi-, fizikai- és szellemi támogatásukkal mellettük álltak e nehéz időkben! Isten fizesse vissza százszorosán mindenkinek minden adományát, segítségét és támogatását!

Tájékoztató a tanácsülésről

A helyi testület szeptember 15-én tartotta meg a rendes havi tanácsülését.

Az első napirendi pont keretében György Árpádot választották meg ülésvezető elnöknek az elkövetkezendő három hónapra (szeptember, október, november).

A következő határozat a Lövéte község közvagyonában található 102-es községi út egyes parcellái nagyságának módosítását célzó telekkönyvezési dokumentáció és telekkönyvezés jóváhagyására vonatkozott. A polgármester elmondja, hogy ezen tervezet előterjesztését az tette szükségessé, hogy a 102-es községi út telekkönyvezés célra történő felmérésekor egyes parcellák nagysága megváltozott anélkül, hogy a teljes területméret megváltozott volna.

A harmadik határozat Lövéte község "Fejlődő Udvarhelyszék" fejlesztési egyesületbe való belépésének jóváhagyásáról szól. A polgármester felvázolta, hogy ebből az egyesületből 2019-ben kilépett a község, de most szeretnének visszalépni, mert ez az egyesület felvállalta a belső ellenőrzés régiószintű megoldását.

A negyedik napirendi pont keretén belül határozat született a vissza nem térítendő támogatások odaítéléséről, Lövéte község saját költségvetéséből, a következő nonprofit egyesületek számára:

Lövétei Szülők Egyesülete 2.860,00 lej

Lövéte Sport Egyesület 10.000,00 lej

Lövéte Önkéntes Tűzoltók Egyesülete 6.978,90 lej

A Lövéte Önkéntes Tűzoltók Egyesülete tömlők vásárlására szeretné felhasználni a kapott összeget, mivel a tömlők egy része nagyon tönkrement. A Lövéte Szülők Egyesülete pályázatának megnevezése "Lövéteről jöttem, mesterségem címe", és ennek keretén belül a gyerekeknek kézműves foglalkozást szerveznek.

Az ötödik napirendi pont keretén belül határozat született képviselők kinevezéséről a Székely Mózes Általános Iskola igazgatótanácsába. A jegyző ismerteti, hogy a helyi iskola igazgatótanácsába minden évben ki kell nevezni két tanácsost, az idén pedig, a Megyei Tanfelügyelőség kérésére, az iskolaigazgatói helyekre vizsgázó személyek szóbeli vizsgabizottságába is ki kell nevezni két személyt, akik a helyi tanácsot képviselik. A tanács határozata értelmében a Székely Mózes Általános Iskola Igazgatótanácsába kinevezett tanácsosok: Balázs Zoltán és Silye Ferencz, a vizsgáztató bizottságba kinevezett tanácsosok pedig Györgylőrincz Ernő és Balázs Zoltán.

Az utolsó napirendi pont keretén belül határozat született a 2022-es évi költségvetés kiegészítésére vonatkozóan. A polgármester ismerteti a határozattervezet

felvázolva, hogy a költségvetés-módosítást az tette szükségesé, hogy a tűzkárosultak részére tudjon a hivatal gyorssegélyt kiutalni, az iskola pedig célirányosan kapott pénzt szociális ösztöndíjakra. A kiutalásra kerülő segélyek összértéke 65.000 lej.

A gyűlés további részében különféle felmerülő problémák, kérdések kerültek megvitatásra:

- sebesség-korlátozás kérdése/szükségessége az utcákban

- kapuk előtti aszfaltozás - lehetőség van erre, a munkálatokat végző cég vezetőjével kell beszélni, az aszfalt és a munkálatok árát a cégnek kell kifizetni

- a kalibáskői terület helyzete, ahol van az utásház.

Az országos útügy bérbe szeretné venni. Mivelhogy nincs telekkönyv, nem tiszta a terület jogi helyzete.

Szakértő véleménye, hogy mivel az állam elvette, és amennyiben nem volt visszakérve, a hivatal be tudná telekkönyveztetni. A Közbirtokosság esetleg csak peres úton tudná betelekkönyveztetni. A tanács betelekkönyveztetés után eladná a Ladóhát Kft-nek, amelynek a tulajdonosa a Közbirtokosság, így jogilag visszakerülne a Közbirtokosság tulajdonába. Feltevődik az a kérdés, hogy, ha a hivatal igényli vissza a területet az államtól, telekkönyveztetheti-e a magánvagyonába, mert, ha csak a közvagyonba telekkönyveztethető, akkor onnan eladhatatlan. Ezzel a témával kapcsolatban több vélemény is elhangzott, hogy sem turisztikai, sem környezetvédelmi szempontból nem lenne jót a környéknek, ha sőt tárolnának ott. A polgármester álláspontja, tudomásul vettük, nem foglalkozunk tovább az ügyel.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

- a kultúrotthon asztalainak a kiadása: a tanácsosok többsége úgy döntött, hogy a kultúrotthon asztalait ki lehet adni bérbe a lakosoknak, és erre 5 lej/nap/asztal bérleti díjat javasoltak.

ÁLTALÁNOS TUDNIVALÓ

A dolgok akkor tudnak jól működni, ha rendeltetés-szerűen használjuk őket.

Ilyen például a kanalizálás is, ami akkor tud jól üzemelni, ha helyesen használjuk.

A WC kagylóba ne dobjunk olyan dolgokat, amelyek nem tudnak szétmállani, mert eltömítik a csöveket, pompákat.

TILOS BELEDOBNI:

- NEDVESTÖRLŐ

- PELENKA

- TISZTASÁGI/EGÉSZSÉGÜGYI BETÉT

- FÜLTISZTÍTÓ PÁLCIKA

- ÉS MINDEN EGYÉB, AMI NEM TUD SZÉTO SZLANI

Polgármesteri Hivatal

folytatás az 1. oldalról

év, és milyen jó volna, ha vasárnapról vasárnapra megtelne az Isten háza gyerekekkel, még az sem volna baj, ha a szülőknek nem jutna hely, csak lábon állva. Zúgott az egész falu a gyermekzsivajtól, a templomtól az iskoláig, hogy is lehetne ilyenkor "Hallgass!" szót használni, hiszen szűk három hónap történéseit meg kell osztani egymással, és ezt csak úgy lehet, hogy mindenki mondja a magáét, ez az az óra, amikor mindenkinek mondanivalója van, ezt egyszerre kell mondani, nem számít, hogy valaki meghallgatja-e vagy nem. Aztán a pályán megbizonyosodott, hogy mindenki egyet akar, közös összefogással megteremteni minden feltételt a tanulni vágyó nemzedék számára, az új iskolaigazgató szerényen fogalmazta meg, hogy az egymás iránti bizalom működjön a tanintézményekben, bárki ötlete, javaslata előtt az ajtó nyitva áll, kölcsönösen szükségünk van egymásra.

Vasárnap beragyogta a templomot a székelyruhás csöszök hálaadása, hétfőn mint a méhraj lepte meg e szent helyet a gyermekesereg, és hogy a következő vasárnapig ne várjunk, a Mindenható belopott egy születésnapot is csütörtökre, egy Édesanyáét, vagyis a Boldogságos Szűz Máriáét. Falunk szülötte, Fazakas Zoli pap bácsi (ahogyan mi hívjuk) bevezető gondolatában elmondta, van egy láthatatlan kötelék számunkra, amelynek van egy titkos kódja, mint minden fontos dolognak ebben az új világban, a kód neve pedig: "Kisasszony", és itt nem valami csinos kisasszonyra kell gondolni, hanem Kisboldogasszonyra, a lövétei templom védőszentjére. Én hiszem, hogy a jó Isten ezen a napon különösen ránk pillantott a mennyei trónusáról, hiszen szerdán még esett az eső, de csütörtökön hétágra sütött a nap, és lehet, hogy ez ajándék volt, talán így gondolkodott a jó Isten, hogyha ilyen sokan összegyűltek egy Édesanya születésnapjára, hát megajándékozom én is őket szép idővel. Ezen a napon mi is elmondhatjuk, mint régen, amikor nanyó megkérdezte a templomból hazajövő unokáját:

- Sokan voltak-e a templomban?
- Annyian voltak, hogy a templom oldala ki volt púposodva.
- S hát sok pap volt-e?
- Volt egy rakás - hangzott a válasz.

Bizony-bizony lassan ráésszünk, hogy hol találunk menedéket a bajok, a bánatok orvoslására, enyhítésére.

A férfi kórustagok mindig hátul foglalnak helyet az orgona előtt, sokszor csak halljuk, hogy sok pap lehet az oltárnál, és csak lelki szemekkel látjuk őket, de látunk mi is olyant a kórusban, amit viszont sokan nem látnak, és ez nem más, mint látjuk a vendégkántorokat. Talán ilyen sok kántor még nem volt, két pad volt nekik fenntartva, betelt mind a kettő, ám az ő alázatos viselkedésüket, azt tanítani lehetne. A kántorok keze nem a padot támasztotta, nem csak összekulcsolva, hanem tenyér tenyérrel összefogva, úgy, ahogyan gyermekkorunkban Gergő pap bácsi tanított a kezünket összefogni, feszesen álltak, így kapcsolódtak be a liturgiába. Jóleső érzés volt hallani tőlük, hogy mennyi szép régi énekkel köszöntöttük Kisboldogasszonyunkat, és milyen lelkiből énekelt az ünneplő tömeg.

Három napot elevenítettem fel, amelyből egy-egy órát voltunk az Isten házában, három óráért Isten elhalmozott minket

áldásával, útravalóval, amelyből mindannyian választhatunk magunknak az élet gondjainak az enyhítésére. És ha gondok, bajok tornyosulnak a fejünk felett, és úgy érezzük, nincs akinek, és talán nem is akarjuk elmondani bánatunkat senkinek, induljunk el a második harangszóra a hegyre épült lövétei templomba, és felnézve Kisboldogasszonyunk oltárképére, öntsük ki némán szívünket neki, és meg fogjuk látni, beharangszóra lelkünkben megbékélve kapcsolódhatunk bele a legszentebb áldozatba.

*"Ó, ne búsulj, föld árva gyermeke,
Ha körülvesz a bajok serege,
Rózsa nyílik a kín töviséken,
Nyugodjál meg az Égi végzetten."*

Lázár Béla

Sír az ég

Sír az ég
Elhullatja könnyeit a földre
Derűs, meleg nyárból, borús ősze
Nem elég!

Sír az ég
Dühöngve ordítanak angyalok
Felhők csattannak, szólnak sikolyok
Itt a vég!

Sír az ég
Patyolat orcája fel-felfénylik
Ragyogását égiek igénylik
Derűs ég!

Sír az ég
Rút világot könnye varázsolja
Bűnös mocskot mindenről lemossa
Így lesz szép!

Sír az ég
Áztat gyilkost, kegyetlent és gonoszt
Csírájából irtja az ősi koszt
Dicsőség!

Sír az ég
Árvák, gyengék ajkát felüdíti
A haldokló növényt feléleszti
Segítség!

Sír az ég
Némaságban koppannak könnyei
Vörösek, kisírt felhő szemei
Fáradt rég...

György Emőke

Rólunk írták

Kézdiszentkereszt új plébánosa

"Így futok a cél felé"

Tódor Attila atya személyében augusztus elsejétől új plébánosa van a kézdiszentkereszt római katolikus egyházközségnek.

Először is arra kértük, hogy mutakozzon be olvasóinknak.

- A Hargita délnyugati szélén, a Kis-Homoród völgyében elhelyezkedő tömbkatolikus nagyközségben, a katolicizmus végső bástyájaként számontartott Lövétén születtem 1989. június 29-én. A jó Isten ezen a napon családunkat kettős örömmel ajándékozta meg, hiszen ikreként jöttünk a világra a már két fiúgyermeket számláló családban. Így négyen vagyunk testvérek, két bátyám van és egy ikertestvérem, aki szintén Istent és Egyházát szolgálja kántorként szülőfalunkban. Gyermekkorom keresztény életét a család határozta meg. Az, hogy már kisgyermekkorunktól kezdve szüleink elvittek vasárnap és ünnepnap a templomba, és már középcsoportos óvodásként ministrálni kezdtem. 2004-ben, az általános iskola elvégzése után a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Líceumba felvételiztem. Az ott eltöltött négy év sok mindenre megtanított, és megerősített abban, hogy bátran merjek igent mondani Isten hívó szavára. A szellemi tudás és lelki nevelés mellett megtanított a közösségben való együttélésre, a következetes napirend betartására és a pontosságra. Ezekért mindig hálás vagyok. A líceum elvégzése után már éreztem és biztos voltam, hogy én ezt az utat szeretném járni, Isten az ő szolgálatára hív. 2008-ban érettségiztem, és kértem felvételemet a gyulafehérvári Hittudományi Főiskolára és Papnevelő Intézetbe.

A szemináriumban eltöltött hat évet számomra három fontos dolog határozta meg. A lelki és szellemi készüllet a papságra, valamint az emberi kapcsolatok, barátságok kialakítása és ezek ápolása. A gyakorlati pasztorális év első félévét a gyimesbükki plébánián töltöttem, a második félévet pedig a gyergyószentmiklósi Szent Miklós-plébánián. Hét évvel ezelőtt, 2015. június 29-én Jakubinyi György érsek úr kézföltétele által pappá szentelt a gyulafehérvári Főegyházmegye szolgálatára. Három évet, 2015-2018 között a csíkszeredai Szent Kereszt Plébánia segédlelkészeként szolgáltam, 2018-2022 között négy évet a gyulafehérvári Gróf Majláth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Líceum, a Kántoriskola spirituálisaként, lelki igazgatójaként. Kérésre Kovács Gergely érsek úr felmentett e szolgálat alól, és augusztus 1-jei hatállyal kézdiszentkereszt plébánossá, valamint a bélafalvi plébánia kormányzójává nevezett ki.

- *Miért választotta a papi hivatást?*

- Amikor hívástörténetemre gondolok vissza, akkor mindig az ószövetségi Szentírásból Jeremiás próféta meghívása jut eszembe, amikor az Úr szólt hozzá: "Mielőtt megalkottalak anyád méhében, már ismertem-

lek; mielőtt megszületnél volna, fölszenteltelek, és prófétául rendeltelek a nemzetek javára." (Jer. 1,5) Én hiszem, hogy Isten már születésem előtt ismert, és tudta, hogy mire hívott meg, mert meghívásom sokkal előbb kezdődött, mint ahogy tudatosult bennem. Gyermekkoromban egyszerűen csak jól éreztem magam a templomban, örömmel ministráltam, segítettem a plébánia körül. Valahogy úgy, mint a kis Sámuel, aki hallja az Úr hangját, de nem ismeri még fel. Folyamatosan érlelődött bennem ez az út, amivel összenőttem, és amit legbelül mindig is a sajátomnak éreztem. Nagy hatással volt rám, ahogyan az oltárnál valami különös zajlott. Ez a gyermeki lelkesedés nem szűnt meg, sőt egyre jobban fokozódott, növekedett az iskolai évek alatt.

- *Mi a papi jelmondata?*

- Papi jelmondatomat Szent Pál apostoltól választottam, a filippiekhez írt leveléből: "Így futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban." (Fil. 3,14) A keresztény ember életcélját tulajdonképpen csak odaát, az örökkévalóságban éri el, ezért egész életünk a cél felé haladás kell hogy legyen abban a hivatásban és szolgálatban, amelyre Isten meghívott, magával ragadott. Az Úr Jézus erőt ad, hogy kövessük őt: a szenvedésben és a megdicsőülésben. Földi életünkben sohasem állíthatjuk, hogy már elértük a célt. Azt gondolom, hogy egyéb földi célok nem vezérelhetnek a hivatásban, a papi szolgálatban, mint az örök élet.

- *Tervei?*

- Természetesnek tartom, hogy most, új szolgálatom kezdetén érdeklődéssel fordulnak felém, mert szeretnék tudni, milyen tervekkel kezdek a munkámnak. Ha az ember tervet készít, akkor azt a konkrét, helyi igényekhez szabja. A helyi igények részletes ismerete nélkül most még nem tudok kidolgozott tervet bemutatni. Ezt a hiányosságomat elkezdtem már az elmúlt másfél hónapban, és igyekszem az elkövetkező hónapokban, évben pótolni. Szeretném, ha állandó és intenzív kapcsolat lenne a gyermekekkel, fiatalokkal, középkorúakkal és idősekkel egyaránt, hogy napjaink lelkipásztori kihívásaira megfelelő választ tudjak adni.

- *Mit tekint legfontosabb feladatának?*

- Ma is nagyon sokan vágyakoznak a hivatás jutalma, az Isten után, sokan szeretnék megismerni. Többen vannak olyanok is, akik az élet értelmét keresik, és boldogság után vágyakoznak, de még nem jutottak el annak felismerésére, hogy valójában kimondatlanul ők is, mint minden ember, Istent keresik. Az ember, Isten teremtménye a teremtő Isten után sóvárog. Sokkal többet juthatnának el Istenhez, vagyis boldogság utáni vágyakozásuk beteljesedésére, ha lenne emberük, aki segítené őket ebben a törekvésükben. József Attila írja: Isten itt állt a hátam mögött, s én megkerültem érte a világot. Isten sokkal közelebb áll hozzánk, mint ahogy gondolnánk. Én arra törekszem, hogy segítsünk egymásnak, hogy észrevegyük és felismerjük Őt. Szeretném, ha plébánosi szolgálatom ál-

folytatás az 5. oldalon

tal minél több kereső ember eljuthatna a minden embert üdvözíteni akaró Isten megismerésére.

- *Mit üzen kézdiszentkeresztí és bélafalvi híveinek?*

- Minden életállapotban csak az Istennek adott élet adhat valódi boldogságot. Az életszentségre, a teljes értékű keresztény életre és tökéletes szeretetre kapott meghívást mindennemű, -rangú és -korú megkeresztelt ember. Erre irányuljon minden törekvésük. Ferenc pápa csíksomlyói látogatásakor mondta: "Zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a készletét, hogy járjunk együtt az úton, kérve az úton a kegyelmet, hogy a régi és a mostani sérelmeinket és bizalmatlanságainkat változtassa új lehetőségekké a közösség érdekében." Én arra hívom a kedves híveket, hogy kezdjünk el együtt járni, kezdjük el, barátsággal, Isten, önmagunk és egymás felé. Legyen a szívünkben mindig egy szelet tápláló kenyér, és legyünk nagyon erősen felvértezve a küzdelemre, hogy a gonosz erők ne tudjanak legyőzni bennünket. Mindenkinnek, aki elindul az istenkapcsolat útján - és keresztségüktől fogva erre kaptunk meghívást mindannyian -, nyitottsággal kell járnia, hogy felfedezze Isten nyomait az életében. Nem fogjuk talán ezt mindennap látni, de szükséges, hogy megragadjunk egy-egy olyan pillanatot, amikor tudtuk, hogy jelen volt

az Isten, éreztük a közelségét, ott volt mellettünk, éreztük a bátorítását, a Lélek fuvallatát. Minden hívőnek szüksége van ilyen élményre, hogy aztán ezekből erőt merítsen, mert sokszor nem látjuk annyira tisztán, hogy közel van az Isten. Ha vissza tudunk térni azokhoz a biztos pontokhoz, amikor megtapasztaltuk a jelenlétét, újra fel tudjuk venni a fonalat, és újra szólni tudjuk Vele közös történetünket.

Iochom István

Forrás: <https://www.3szek.ro>

Tódor Attila az idei perkői búcsús szentmisén. Gál Béla felvétele.

Rólunk írták

A bronzban találta meg saját szabadságát

György Albert szobrászművész otthonra lelt Újudvaron

Miközben a művészetben nagyon korán megtalálta saját útját, addig magánéletét a folyamatos mozgás, útkeresés jellemezte. György Albert sorsa nemrég újabb állomáshoz érkezett, miután úgy döntött, hogy a Genfi-tó partjáról átteszi székhelyét a festői szépségű Újudvarra, ahol megvásárolt és felújított egy kúriát, melynek egyik épületrészében alkotásai láthatók. Az erdélyi születésű szobrásszal a múlt heti galériamegnyitón sikerült szót váltanunk.

- A romániai Lövétén születtem, de már elég korán, 12 éves koromban elkerültem a marosvásárhelyi művészeti szakközépiskolába, ahol nagyon sok gyakorlati tudnivalót sajátítottam el a szobrászattal kapcsolatban - emlékezett vissza György Albert. - A képzőművészeti líceum után Bukarestbe kerültem, ahol elvégeztem a képzőművészeti főiskolát, majd Szatmárnémeti következett, ahol tulajdonképpen kialakult a stílusom végső formája. Romániában ugyan elismert művésszé váltam, de a diktatúra elviselhetetlen nyomása egészen Svájcig üzött, ahol mindent előlről kellett kezdenem. Szerencsére sikerült beilleszkednem, és az ott töltött évek termékenynek bizonyultak. Ugyanakkor a lelkem nem nyughatott, a honvágy egyre erősebben tört a felszínre, biztosan tudtam, hogy magyar földön szeretnék élni. Ezért egyre intenzívebben kezdtem keresni a megfelelő életteret, amit végül itt, Zalában, ebben a csendes falucskában, Újudvaron találtam meg.

György Albertet Magyarországon sajnos még kevesen ismerik, ám Európa nyugati részén komoly szak-

mai sikereket ért el, számos munkáját vásárolták meg svájci, francia, német, kanadai, ausztrál és amerikai magán- és közgyűjtemények számára. Szobrai szinte kivétel nélkül bronzból készülnek, mint mondja: ebben az anyagban találta meg a saját szabadságát.

- A bronz mint anyag nagyon drámai és dekoratív, ráadásul az időtlenség képzetét kelti, így rendkívül alkalmas az örök érvényű gondolatok, érzelmek ábrázolására - mondta a szobrászművész, aki az alkotás folyamatáról elárulta: először agyagból alakítja ki az elképzelt formát, ahogy a szobrászok általában, és ezt követően erről lehet negatívot venni, majd kiönteni a kész alkotást. - Itt, Újudvaron van már műtermem, de öntödét nem építettem. Ha elkészülök egy-egy mintával, majd valamelyik öntödében kiöntetem.

Az újudvari kúriában kialakított galériában jelenleg 45 alkotás látható, ezek többsége a svájci időszak termése. A szobrok zöme - nyilván a hely adottságai miatt - kisméretű, de még így is magával ragadó az az

folytatás a 6. oldalon

György Albert saját, újudvari galériájában

Forrás: Gergely Szilárd / Zalai Hírlap

folytatás az 5. oldalról

érzelemgazdagság és üzenet, amit közvetítenek. A kontrasztok, az éles törésvonalak vonzzák a tekintetet, s miközben elmélyedünk a részletekben, azt vesszük észre, hogy libabőrösekké lettünk.

- Remélem, hogy itt, Zalában, az új választott otthonomban is sok inspiráció ér, amit aztán szoborba önthetek - mondta György Albert, akit a múlt heti galériamegnyitón rengetegen tiszteltek meg jelenlét-

Milyen az élet Lövétén?

Folytatjuk az augusztusi lapszámunkban elkezdett rovatot, amelyben a lövétei létről vallottak a megkérdezettek. (Kérdezte András Kinga)

"Hogy milyen Lövétén lakni, erről a kedvenc elbeszélésem jut eszembe, amit idézek:

"Öreg bölcs üldögélt a Korintusba vezető út szélén. A városba igyekvő idegen rövid pihenőt tartva beszédbe elegyedett vele:

- Milyenek itt az emberek? - tudakolta.
- Hová való vagy? - kérdezett vissza az öreg bölcs.
- Athéni vagyok.
- És felétek milyen nép lakik? - kérdezett tovább az öreg.

- Hát tudod, rettenetes társaság! Mind csaló, lézengő, lusta és önző. Ezért is jöttem el onnan.

- Nincs szerencséd! Korintusban sem jobb a helyzet. Itt is csupa csalóval és lézengővel, lusta és önző emberrel fogsz találkozni - mondta az öreg.

A vándor búsan folytatta útját.

Nem sokkal később újabb idegen állt meg az öreg bölcs előtt. Őt is az érdekelte, hogy milyen emberek laknak Korintusban. A véletlen úgy hozta, hogy ő is Athénből jött. Neki is feltette az öreg bölcs a kérdést, hogy ott milyenek az emberek.

- Nagyszerű emberek élnek ott! Barátságosak, segítőkészek és nagyon becsületesek! - válaszolta nem kis büszkeséggel az utas.

- Nagy szerencséd van! Korintusban is ugyanilyen nagyszerű emberekre találsz majd! - mondta az öreg bölcs.

A vándor vidáman fütyörészve folytatta útját a város felé.

A két beszélgetést végighallgatta egy fiatalember, aki gyakran időzött az öreg bölcs társaságában. Felháborodottan jegyezte meg:

- Nagyot csalódtam benned! Sose hittem volna, hogy te is ennyire kétszínű vagy!

Az öreg bölcs mosolyogva csillapította:

- Tévedsz, fiatal barátom. Tudod, a világ a szívünkben tükröződik. Akinek a szíve gyanúval van tele, az mindenhol csalókkal fog találkozni. De akinek a szívét jóindulat tölti el, az a világon mindenhol barátságos emberekre talál."

Ennek az elbeszélésnek a mondandóját nehezen lehet felülmúlni, hogy miért jó egy helyen élni, de hogy milyen Lövétére férjhez jönni és itt élni?

A Hargita hegy csúcsára is utána kellett volna menni, ha odavitt volna. Oda is mentem volna. Mihelyt egy helyhez érzelmek is kezdenek társulni, hamarabb megszokható az új helyzet. Ebben a nagy faluban is jó

ükkal, többek között Cseresnyés Péter, a térség országgyűlési képviselője, aki "Isten hozta" felkiáltással fogadta zalai polgárrá az alkotót, majd ama reményének adott hangot, hogy Nagykanizsán és több másik dél-zalai településen is lesz lehetőség egy-egy György Albert által álmodott és készített köztéri alkotás elhelyezésére.

Pásztor András

Forrás: <https://www.zaol.hu/helyi-kultura/2022/09>

élni. Egy kisebb faluból ideköltözőnek hatalmasnak tűnik, csak a részeit időbe telik megtanulni. Itt is jó a levegő, minden nap van megoldandó feladat, itthon is, nem csak a szomszédban. Itt is minden nap található valamit, amire rá lehet csodálkozni, a gyönyörű tájakra, ahogy a tetőn jövünk be, így nyáron a patakban halászó, patakázó gyermekekre, a központi gólyáinkra. Itt is meg lehet keményen, lelkesen, becsületesen, odaadóan dolgozni a betevőért, ha van ambíciód, ha szereted, ha bizonyítani akarsz, vagy csak úgy magadnak, hogy nyugodtan tudj nyugovóra térni. Itt is lehet farmod, méhészeted, veteményesed, gyümölcsösöd, ha a vihar, a medve elveri, jövőben új hittel kezdheted előlről. Itt is vannak anyósviccek, pedig az anyósok itt is nagyon értékesek a mindenkori segítségnyújtásban. Miért mennék a városba vásárolni, amikor a szomszéd falvak is idejönnek, mert itt mindent megtalál? Van választékunk: virágüzleteinkben, ruhásüzleteinkben, turkálóinkban, fitness óráinkban, kocsmákban, napköziben vagy óvodában. Persze, ha több kell, ha nem elég, akkor az országút előttünk áll. Az úton szeretem hallani, amikor az emberek lövéteiesen csak úgy köszönnek egymásnak, hogy "jót". Szeretem, hogy mindig kapok egy-két kedves szavat, Béla bácsival is összefuthatok, s ha szerencsém van, még egy kicsit meg is nevettem. Szeretem az iskolát, a csillogó szemű szép gyermekeket. Igazi szép gyermekek.

Szeretem, amikor Adorjának már távolról mosolyog a szeme is, s tudom, hogy ő is várja, hogy megálljak, hogy szóljunk kettőt. Hágóra mehetek eleget, megtanulhatok tolatni a keskeny utcákban. A kultúrotthonunk kicsi, de a táncos, színházi, báli rendezvények benne nagyon egyediek, értékesek, csak épp megmaradjanak. Udvarunk, terünk, játszóterünk nem nagyon van, de él még a remény, hogy idővel hátha kerül egy kicsi közösségi tér, amit megtölthetünk élettel. Van Gerökertünk, szép nagy tér, ha lenne pár pad, mellékhelyiség, amire ugye vigyáznánk is, még szebb látvány lenne az idejövőknek.

Lövétén is meg-meglebbent a nagyvilág örültségeinek szele, de mégis úgy érzem, jó itt élni, jó barátkozni, jó ismerni egymást, jó gyermeket nevelni. Jó, hogyha kiszökik a kapun, a szomszéd rászól, az üldögélő nének a padon elmondják az aznapit, jó, hogy elmehetünk a szomszédba névnapozni, s ők is eljönnek, idősek és fiatalok, s elmondjuk a bűnkát-bánatunkat. Jó érzés elmennem vasárnaponként a templomunkba s meghallgatnom az Isten nekem szánt üzenetét. Nekem így kerek a lövétei lét."

Tanítói szemmel

Bár gyakorló szülő vagyok, a tanítói szemem élesebben lát egy idő óta.

Aggódni a jövő nemzedékért felnőttként már-már kötelező, bírálni, egyet nem érteni velük, vagy felülbírálni az életformájukat. A nálamnál is felnőttebbek azt mondják, hogy minden nemzedék el kell kövesse ezt a hibát...

Pedig inkább arra voksolnék, hogy tényleg kövesse el a hibát, de a "hiba" másé legyen. Az utánunk jövő generációt hagyjuk hibázni, véteni, keresgélgni, próbálkozni. Nem aggódom a gyerekeimért? Dehogynem! Csak bízom annyira bennük, mint magamban. Hogyha egy olyan társadalomban nössz fel, amely a diktatúrának minden ismert paraméterét teljesíti, és mégis emberré tudsz válni, akkor minden lehetséges. Az én nemzedékem ebben nőtt fel: iskolában szigor, otthon jól meghúzott határok, minimalista életvitel, sok-sok ötlet arra, hogy mivel tudjuk színesebbé tenni a mindennapjainkat.

Mire akarok kilyukadni? Hát pont erre. Nem vázolták fel százféleképpen nekünk a napi lehetőségeket, a mindenkori gyerek kellett kikaparja magának. Van abban valami ráció, ha nem megrágva adjuk a gyerekeink szájába az ételt. Hadd küzdjön meg a nehezebben emészthető falatokkal is.

Az általam észlelt első lépés a gyerek helyett való gondolkodás felé az óvodába szoktatás mikéntje. Nagyon sok fiatal anyukát látok kisírt szemekkel az óvodaaajtók előtt vagy az ablak alatt hallgatózva, hogy csemetéjének hiányzik-e. Hát persze, hogy hiányzik. Hisz elszakították az anyukától, testvérétől, sőt korábban kelt reggel, az is lehet, hogy órákkal, mint szokott. Ám tegye fel a kedves anyuka a kérdést: inkább nem fordított indíttatású a szorongás, hogy elképzelni sem tudja, mit csinál majd a három év alatt összeszokott kisgyereke nélkül? Nem kell az óvodába indulás előtt hónapokkal arról beszélni, hogy oda fog járni, hogy milyen jó hely, hogy ott mennyi játék van, és de szuper kis világ is az! Minél jobban dicsérünk valamit, annál inkább gyanússá válik a gyereknek, hogy bűzlik, vagy csak egyszerűen őszig megtelik az óvoda szóval. Ráér ez az élmény ősz felé érjen. Érezze kiváltságnak, hogy oda mehet: látod, milyen nagy letél, felvettek az óvodába stb., bizonyára a kedves szü-

lők kreatívak, okosak, és úgy tálalják a gyerekeiknek az óvodát, hogy ne legyen túl nagy eltérés az elképzelt és a realitás között.

Mivel gyakorló tanító vagyok, nem tudom, mi mindent tesznek az óvodások feneke alá a szülők, ám azt látom, hogy az iskolásoknak szép lassan mindent is:

Autóval jön iskolába

Ha gyalog jön, akkor kísérővel (pedig faluhelyen legtöbbször indokolatlan), aki a táskát vagy az asznapi cók-mókot cipeli

Csak tépőzáras cipőt vettek neki

Otthon felöltöztetik, levetkőztetik, ne adj isten megetetik

Tízórait annyit csomagolnak, amennyit anya szeretné, vagy tízórait éveken keresztül ugyanazt eszi, hisz "csak azt szereti"

Reggel megbeszélték, hogy iskola után hova kell mennie, de anya azért sms-ben és messengeren is elküldi

Délután a csopiban megkérdezik, hogy milyen feladat van otthonra

Megpróbálják elintézni, hogy az osztályban hol üljön, kivel, kivel ne

Ha van olyan nap, hogy épp nincs kedve iskolába jönni, anya szépen falaz neki

Ha gyengébb minősítést kap a gyerek, a szülő szóvá teszi

A sor még nagyon hosszú. A variációk összes tárháza a szülő rendelkezésére áll.

Itt rontjuk el: minden irányítást, problémát, akadályt kiveszünk a gyerekeink kezéből. Neki csak az marad, hogy ezekkel a készen kapott dolgokkal a legjobban kufárkodjon, ami a személyét illeti. Ezért kezd unatkozni, hisztizni, kénye-kedvét a szülőre rávarni, mindent megkapni, és azt lehetőleg azonnal. Nem old meg problémát, nem hárít el akadályt, nem kezel konfliktust, nem visel el kudarcot, nem kell alkalmazkodnia, nem vállal felelősséget. Apró kis szöszszeneteknek látszanak, de ez a fejlődés veleje: hibázni, kijavítani...

Ezzel megérkeztünk oda, ahonnan ki szerettem volna indulni. Egyre intelligensebb gyerekeket kapok a kedves szülőktől, akik nagyon könnyen tanulnak meg olvasni, választékosan beszélnek, ám akik közül egyre kevesebben tudnak matematikai szöveges feladattal megbirkózni.

Azaz van egy probléma, és nem tudja megoldani. Miért is?

Mag Ottilia, tanító

A 2022/2023-as tanév a lövétei Székely Mózes Általános Iskolában a következő kerettel/ létszámmal indult:

ANDRÁS MÓNKA-MÁRIA	Elők. A o.	16
EGYED TÜNDE	Előkészítő B o.	16
GYÖRGY REGINA	I. A osztály	17
SZIKSZAI BERTA	I. B osztály	16
MAG OTTILIA	II. osztály	19
ANDRÁS SZILVIA	III. osztály	21
MIHÁLY JULIANNA	IV. osztály	26
ÖSSZESEN 0-IV. osztály		131
DEMETER EMIL	V. osztály	27
GÁSPÁR BOTOND	VI. A osztály	20
OROSZ EMESE RAMONA	VI. B o.	22
GYÖRGY GABRIELLA	VII. o.	20

EGYED EMILIA	VIII. osztály	29
ÖSSZESEN V-VIII. osztály		118

ÓVODA

ANDRÁS ANGELLA	Nagycsoport	27
TÖRÖK LÁZÁR ANNA	Vegyes csoport (kicsi+közép)	21

ÓVODÁSOK ÖSSZESEN 48

NAPKÖZI

SZŐCS EDITH, ANDRÁS IBOLYA	Kiscsoport	19
ANDRÁS EMILIA, EGYED JANKA - HENRIETTA	Vegyes csoport (közép+nagy)	19

NAPKÖZISEK ÖSSZESEN 38+9 (két évesek)=47

ÖSSZ GYEREKLÉTSZÁM: 344

Anyakönyvi hírek - 2022. augusztus

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 1

GYÖRGY HUNOR, született augusztus 7-én, a György Endre és György Edina-Mária szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 2

MIHÁLY ATTILA-RÓBERT és KELEMEN RÉKA
BODO SÁNDOR és GYÖRGY ANNA-MÁRIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunytak hozzátartozóinak:

MÁRTON LŐRINCZ, született 1941-ben, Lövéte, 839. szám

BALÁZS JULIANNA (ANDRÁS), született 1943-ban, Lövéte, 511. szám

GYÖRGYLŐRINCZ ÁRPÁD, született 1970-ben, Lövéte, 84. szám

MAG JÓZSEF, született 1954-ben, Lövéte, 868. szám

Elnézést kérünk Miklós Dénes hozzátartozóitól, amiért kimaradt a júliusi lapszámunkból az elhalálozottak rovatából.

MIKLÓS DÉNES, született 1951-ben, Lövéte, 379. szám, elhunyt 2022. június 24-én

ELADÓ ház! Lövéte, 1181. szám alatt, tiszta telekkönyvvel. Érdeklődni: 0726717146-os telefonszámon.

Eladó Lövétén az 1145. szám alatt levő bennvaló 6 áras udvarral, 3 épülettel és 10 áras gyümölcsössel. Érdeklődni lehet a 0744693820-as telefonszámon.

Sata Margit hálásan köszön mindenkinek mindenféle segítséget, amelyet a tűz okozta károk rendbe hozásában nyújtottak. Köszönöm a lövétei Polgármesteri Hivatalnak, a csíkszeredai Harmopan igazgatójának, András Ignáncznak, a lövétei Egyháznak, a lövétei Közbirtokosságnak, a Magyarországon élő lövéteieknek, rokonoknak, szomszédoknak és mindenkinek a segítségét és az adományát. ISTEN FIZESSE!

Eladó 2005-ös évjáratú, piros színű DACIA SOLENZA. Telefonszám: 0761017249.

Eladó Vágásban 75 ár kaszáló terület. Telefon: 0745217882.

Eladó ház, gyümölcsössel együtt, Csató, 280. szám. Tel.: 0747618510.

Régi arcok sárgult fényképeken

Viseletben. 1930-as évek.

Székely humor

Hazarepül Ábel Amerikából. Körülüli a falu apra-nagyja.

- Hát aztán milyen is az a tenger? - kérdi valamelyik.

- A tenger - magyarázza Ábel -, az éppen olyan, mint a falu szélén a kenderáztató, csak a túlsó partja is vízből van.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia, Pál Erzsébet,

Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia,

Select Metlempplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, loveteikialto@freemail.hu